

नभूव सुप्रजा साध्वी ईश्वरी सुवनेश्वरी ।
व्रतस्यास्य प्रभावेन सुपुत्रा त्वच्च देवकि ।।
भविष्यति त्रिलोकेशं पुत्रं जनयिष्यति ।
इत्येवं आचरित्वा च विरराम सुनिस्तदा ।
जगाम स्वपुरं पार्श्वं मयाप्येवं तवोदितम् ।
याः स्त्रियः स्वाचरिष्यन्ति व्रतमेतद्बुधधिर ।
कुकुटाख्यं प्रवज्ज्वाख्यं देवव्याचरितं शुभम् ।
तासां सन्ततिविष्करो न कदापि हविष्यति ।
स्त्रियश्चेवाचरिष्यन्ति व्रतमेतत् सुखप्रदम् ।
अस्मिन् लोके सुखं भुञ्जतां यास्यन्ति शिवमन्दि-
रम् ।

या कुकुटीव्रतमिदं प्रवर्गोद्यमेतं
देवं विभाष्य हृदये च गुरुं निधाय ।
भक्त्या करोति कलुषौघविनाशदणं
साध्वी सदा भवति शोभनजीववत्सा ।।”

इति भविष्यपुराणे कुकुटीव्रतकथा समाप्ता ।
लवः, लो, (लू + अप् ।) जातीयलम् । इति
शब्दचन्द्रिका । लवङ्गम् । लाम्बकम् । ईषत् ।
इति राजनिर्घण्टः ।

लवः, पुं, (लवणमिति । लू + अप् ।) लेशः ।
(यथा, रघुः । १६ । ६६ ।

“वक्रैतरागैरलकैस्तरुण्य-

खूणांखान् वारिलवान् वमन्ति ।।”)

विनाशः । ह्येदनम् । रामपुत्रः । इति मेदिनी ।
वे, २२ । अत्र विनाशस्थाने विलासः । इति विश्वः
हेमचन्द्रः । (रामपुत्रस्य जन्मविवरणादिकं
रामायणे उत्तरकाण्डतो द्रष्टव्यम् ।) काल-
भेदः । यथा,—

“अष्टादशनिमेषास्तु काष्ठा काष्ठादयं लवः ।”
इति हेमचन्द्रः ।

(यथा, भागवते । १ । १८ । १३ ।

“तुल्यम लवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम् ।
भगवत्स्त्रिषडङ्गस्य मर्त्यानां किमुताग्रिभः ।।”
लावानामा पक्षी । इति राजनिर्घण्टः ।

(किङ्करः । पक्षः । गोपुच्छलोम । इति रघु-
टीकायां मल्लिनाथवृत्तवेद्यन्तौ । यथा, रघुः ।
१५ । ३२ ।

“स तौ कुशलबोष्मदगमैर्लौहो दहाण्यथा ।

कविः कुशलवावेव चकार किञ्च भामतः ।।”)

लवङ्गं, लो, (लुनाति श्लेष्मादिकमिति । लू +
“तरत्वादिभ्यश्च ।” उणा० । १ । ११६ । इति
अङ्गप् ।) खनामल्ल्यातवर्णिकद्वयभेदः । तत्-
पर्यायः । देवकुसुमम् २ श्रीसूत्रम् ३ । इत्य-
मरः । श्रीसूत्रम् ४ । इति भावप्रकाशः ।
लवङ्गकम् ५ । इति शब्दरत्नावली । लवङ्ग-
कलिका ६ । दिथम् ७ । श्लेखरम् ८ । लवम् ९ ।
श्रीपुष्पम् १० । रश्मिरम् ११ । वारिचम्भवम् १३ ।
भृङ्गारम् १४ । गोवर्णिककुसुमम् १५ । चन्दन-
पुष्पम् १६ । अस्य गुणाः । श्रौतलम् । तित्त-
लम् । चतुर्थलम् । भुक्तरोचनलम् । वात-
पित्तकफनाशिलम् । तीक्ष्णलम् । मूर्धरुजा-
पहलम् । इति राजनिर्घण्टः । आभानानाह-

शूलप्रलम् । दीपनलम् । लघुत्वम् । इति राज-
वल्लभः । अपि च ।

“लवङ्गं कटुकं तिक्तं लघु नेत्रहितं हिमम् ।
दीपनं पाचनं रुच्यं कफपित्तासनाशकम् ।
हृणां हृदि तथाभ्रान् शूलमाशु विनाशयेत् ।
कासं व्याघ्रं हिक्काश्च लघं चपयति ध्रुवम् ।।”
इति भावप्रकाशः ।

(यथा,—

“विरहानलसन्तप्ता तापिनी कापि कामिनी ।
लवङ्गानि समुत्सृज्य महये राहवे ददौ ।।”
इत्युद्धटः ।)

लवङ्गकं, लो, (लवङ्ग + स्वार्थे कन् ।) लवङ्गम् ।
इति शब्दरत्नावली । (लवङ्गशब्देऽस्य विव-
रणं विज्ञेयम् ।)

लवङ्गकलिका, लो, लवङ्गम् । इति राज-
निर्घण्टः ।

लवङ्गलता, लो, (लवङ्गस्य लता ।) पुष्पलता-
विशेषः । यथा, जयदेवः ।
“ललितलवङ्गलतापरिश्रिलनकोमलमलय-
समीरे ।

मधुकरनिकरकरमितकोकिलकूजितकुङ्ग-
कुटीरे ।

विहरति हरिहरः सरसवचने ।
वृत्त्यति युवतिजननेन समं सखि विरहिजनस्य
दुरन्ते ।।”

(यथा च ।
“अपि ! प्रवङ्ग ! लवङ्गलतालये
पिब मधूनि विधूय मधुव्रतान् ।
इह वने हि वनेचरसकुले
नहि सताममताश्च विवचना ।।”)

राधायाः सखीविशेषश्च ।
लवङ्गं, लो, (लुनाति जायमिति । लू + ल्यप् ।) चार-
रसयुक्तद्रवम् । तत्तु पञ्चविधं यथा । सौष-
र्चलम् १ । सैन्धवम् २ । विटम् ३ । औद्भिदम् ४ ।
सामुद्रम् ५ । तथा हि ।

“सामुद्रं यत्तु लवणमक्षीवं वसिरश्च तत् ।
सैन्धवोऽक्षी श्रौतशिवं माणिमन्त्रश्च सिन्धुजे ।
रौमकं वसुकं पाक्वं विटश्च त्रतके दधम् ।।”
सौवर्चलश्चरुपके । इत्यमरः । (अस्य विवरणं
यथा । “सैन्धवसामुद्रविट्सौवर्चलरौमकोद्भिद-
प्रभृतीनि लवणानि यथोत्तरसमुद्रानि वात-
हराणि कफपित्तकराणि यथापूर्वं स्निग्धानि
स्नादूनि हृद्यस्त्रजपुरीयाणि चेति ।

“चतुर्थं सैन्धवं हृदं रुच्यं लज्जमिदीपनम् ।
स्निग्धं समधुरं हृद्यं श्रौतं दीपनप्रसक्तम् ।
सामुद्रं मधुरं पाके बालुकायमविदाहि च ।
भेदनं स्निग्धमीधकं शूलघ्नं नातिपित्तलम् ।
सचारं दीपनं रुच्यं शूलहृदोगनाश्वम् ।
रोचनं तीक्ष्णसुषुण्यं विटं वाताशुलोमम् ।
लघुसौवर्चलं पाके वीर्याण्यं विशदं कटु ।
गुल्मशूलविषत्वघ्नं हृदं सुरभि रोचनम् ।

रौमकं तीक्ष्णमसुषुण्यं यवायि कटुपाकि च ।
वातघ्नं लघु विस्मृदि स्वप्नं विट्भेदि मज्जलम् ।।
लघु तीक्ष्णोष्णसुतक्रोदि स्वप्नं वाताशुलोमम् ।
सतिक्तं कटु सचारं विद्यालवणमौद्भिदम् ।
कफवातक्रिमिहरं लेखनं पित्तकोपनम् ।
दीपनं पाचनं भेदि लवणं गुटिकाश्वम् ।
जघ्रघ्नं बालुकेलं शूलशूलकरोद्भवम् ।
लवणं कटुकं हृदि विहितं कटु चोच्यते ।।”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये । ॥
लू + भावे ल्युट् । ह्येदनम् । यथा । लवोऽभि-
लाषो लवणे । इति चामरः । (खड्गगुह-
प्रकारविशेषः । यथा, हरिवंशे भविष्य-
पर्षणि । ५३ । १७ ।

“आहितं चित्रकं क्षिप्तं कुद्रवं लवणं धृतम् ।।”
लवणः, पुं, (लुनातीति । लू + ल्युट् ।) सिन्धु-
भेदः । (यथा, महाभारते । ६ । ५ । १५ ।

“लवणेन वसुदेव समन्तात् परिचारितः ।।”
राजसविशेषः । रसविशेषः । इति मेदिनी ।
ये, ७४ । (यथा, भागवते । ३ । ३१ । ७ ।

“कटुतीक्ष्णालवणश्चारास्त्रादिभिरुत्तमैः ।
मातृभुक्तैरुपसृष्टः सर्वज्ञोऽस्त्यतिवेदनः ।।”
एथियसिगुणबाहुल्यालवणः । इति चक्रपाणि-
दत्तकृतत्रयगुणोपरि श्रवदावीयटीका । तत्-
पर्यायः । पटुः २ । तस्य गुणाः ।

“लवणो रुचिजनसोऽपिदायी
पचनः खादुकरश्च सारकश्च ।
रश्मिरो गितरां जराश्च पित्तं
श्रुतिमानश्च ददाति कुष्ठकारी ।।”
इति राजनिर्घण्टः ।

अपि च ।
“लवणः क्षेदवस्तीक्ष्णः पाचनो दीपनः सरः ।
स्निग्धो रुचिकरः सन्धौ दृष्टिमुक्तहरो लघुः ।।”
अन्यत्र ।

“लवणः शोधनो रुच्यः पाचनः कफपित्तदः ।
पुंस्त्ववातहरः कायश्लेष्मिण्यदुताकरः ।
सोऽतियुक्तोऽपिपाकासपित्तकुष्ठचयपक्तु ।।”
इति राजवल्लभः । ॥

(“लवणः स्यन्द्यव्यासं कपोलगलदाहकम् ।।”
“लवणः क्षाम्भवत्वातवन्धविभापनोऽपिक्तु ।
क्षेदनः क्षेदनस्तीक्ष्णो रोचनश्चेदभेदकम् ।
सोऽतियुक्तोऽस्रवपनं खलति पलितं वलिम् ।
दृष्टकुष्ठविषवीसर्पांश्च जनयेत् क्षपयेद्भलम् ।।”
इति वाग्भटे सूत्रस्थाने दशमेऽध्याये ।

“लवणो रसः पाचनः क्षेदनः दीपनः व्याघ्रः
क्षेदनः भेदनस्तीक्ष्णः सरो विकाशधः सः स्रव-
काशकरो वातहरः क्षाम्भवत्वातवन्धविधमनः
सर्वरसप्रलनीकभूतं व्यासं विस्त्रायति कर्षं
विस्मृयति मार्गान् शोधयति सर्वशरीर-
वयवान् मृदूकरोति रोचयत्याहारमाहार-
योगी नात्यर्थगुरुः स्निग्ध उष्णश्च ।

च यत् गुणोऽधिक एवात्यर्थतुल्यस्त्वामनः
पित्तं कोपयति रक्तं वृद्धयति तर्पयति मृद्वे-